

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622010692
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7622010692.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. marca 2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/101/2022 zo dňa 8.2.2023 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť obžalovaného A. B..

Podľa § 82 ods. 4 Tr. por. nenahrádza väzbu uložením obmedzení v spojení s uložením povinnosti podrobiť sa ich kontrole technickými prostriedkami.

Podľa § 82 ods. 1 písm. a) Tr. por. súd nenahrádza väzbu uložením zákazu vycestovania do zahraničia.

Podľa § 82 ods. 1 písm. e) Tr. por. súd nenahrádza väzbu uložením zákazu vzdaľovať sa z miesta pobytu alebo z obydlija okrem vymedzených podmienok.

Podľa § 82 ods. 1 písm. f) Tr. por. súd nenahrádza väzbu uložením povinnosti pravidelne alebo v určenom čase sa dostaviť na štátny orgán určený súdom.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením sp. zn. 6T/101/2022 zo dňa 8.2.2023 podľa § 79 ods. 2, 3 Tr. por., § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného A. B. o prepustenie z väzby na slobodu.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahrádil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obžalovaný do zápisnice o verejnom zasadnutí podal sťažnosť, ktorú bližšie písomne prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že napadnuté uznesenie opakovane odôvodňuje ďalšie trvanie väzby obžalovaného, resp. jeho neprepustenie na slobodu, predovšetkým jeho doterajším spôsobom života, a to vo vzťahu k obojstranným dôvodom. Takáto argumentácia súdu, nemenná od vzatia obvineného do väzby dňa 22.06.2022 však už neobstojí, a to vzhľadom k podstatne zmeneným okolnostiam.

Obžalovaný bol v čase vzatia do väzby osobou bez trvalého pobytu a táto skutočnosť vyplývala aj z jeho občianskeho preukazu, kde ako adresa trvalého pobytu bola uvedená príslušná mestská časť. Práve

tým odôvodňoval prokurátor dôvodnosť väzobného stíhania obžalovaného, a to vo vzťahu k väzobnému dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Napriek skutočnosti, že obžalovaný už vtedy dostatočne dôveryhodne vyvrátil obavu, že sa nebude skrývať pred orgánmi činnými v trestnom konaní, zároveň doložil čestné vyhlásenie matky, že sa bude zdržiavať na adrese jej trvalého pobytu. Zdôraznil, že k jeho zadržaniu došlo v deň, kedy bolo voči nemu vznesené obvinenie a tak sa nijakým spôsobom neskrýval pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Napriek tomu sudca pre prípravné konanie si osvojil argumentáciu prokurátora a tento väzobný dôvod akceptoval.

Obžalovaný je od 24.11.2022 prihlásený na adrese trvalého pobytu, kde má spoločný trvalý pobyt so svojou zákonnou manželkou C. B., s ktorou majú spolu tri maloleté deti. Obžalovaný pri svojom výsluchu dňa 06.12.2022 priznal, že v minulosti mal mimomanželský pomer s inou osobou, a to D. E., ale tomu je už koniec. Toto svoje pochybenie oľutoval, so svojou manželkou je v pravidelnom kontakte, tak ako to umožňujú podmienky ústavu na výkon väzby. Manželka mu jeho mimomanželský pomer odpustila, čoho dôkazom je to, že mu dala súhlas s jeho trvalým pobytom na spoločnej adrese.

Súd však vôľu manželov žiť v spoločnej domácnosti označil za niečo účelové, načo reagovala manželka obžalovaného svojím listom, ktorý doručila dňa 10.01.2023 na Krajský súd v Košiciach, z ktorého obsahu vyplýva, že svojemu manželovi odpustila a chce, aby jej pomáhal s ich troma maloletými deťmi, pretože ona chodí do práce.

Okresný súd napriek vyššie uvedenému je ale toho názoru, že vyššie uvádzané skutočnosti v žiadnom prípade nerozptýlili pochybnosti o tom, že by v prípade prepustenia z väzby na slobodu mohol pokračovať v trestnej činnosti, či skrývaní sa alebo jeho úteku v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Navyše okresný súd v napadnutom uznesení znova poukázal na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nemal adresu trvalého pobytu a tiež nemal na seba telefonický kontakt, čo z pohľadu obhajoby je potrebné považovať za absurdné.

Na argument obžalovaného, že väzba by mala trvať iba nevyhnutný čas, a teda jeho ďalšie väzobné stíhanie je nedôvodné, okresný súd reagoval v napadnutom uznesení konštatovaním zákonného limitu trvania väzby v dĺžke 36 mesiacov, pričom podľa názoru súdu doposiaľ vykonaná väzba v dĺžke 8 mesiacov, v žiadnom prípade nie je možné považovať za neprimerane dlhú.

Nemožno sa stotožniť s takýmto názorom súdu a nemožno brať do úvahy pri rozhodovaní o prepustení z väzby dobu doposiaľ strávenú obvineným vo väzbe s dobou, ktorú zákon umožňuje stráviť vo väzbe pre daný konkrétny čin. Takáto argumentácia súdu navyše vyvoláva dojem prejudikácie, že obžalovaný bude držaný vo väzbe po maximálne možnú dobu, alebo aspoň po dobu, ktorá sa bude javiť súdu ako primeraná vo vzťahu k zákonne ohraničenej celkovej dobe trvania väzby pre daný trestný čin.

Trvanie väzby obžalovaného nemôže byť závislé na svojvôli súdu a ani formou nátlaku na osobu obžalovaného, ale má byť výsledkom dôsledného skúmania formálnych a materiálnych dôvodov ďalšieho trvania väzby.

Obžalovaný poukazuje na svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní učenú dňa 08.02.2023, kde podrobne a logicky súdu uviedol skutočnosti svedčiace o tom, že sa nedopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Záveru súdu uvedené v napadnutom uznesení, ktorými zdôvodňuje existenciu materiálnych podmienok väzby, uvádzajúc okrem iného, že obžalovaný nebol oprávnený so zbraňou disponovať, keďže nie je držiteľom zbrojného preukazu, z pohľadu sťažovateľa sa javia byť irelevantné. Táto formulácia konštatuje disponovanie zbraňou obžalovaným, čo obžalovaný považuje za hrubé porušenie zásady prezumpcie neviny, a to v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 367/2021 zo 16.12.2021. V ďalšom obžalovaný poukázal na konštantnú judikatúru ústavného súdu, ktorá neustále zdôrazňuje, že každé pozbavenie slobody musí byť zákonné, t.j. musí byť vykonané v súlade s konaním ustanoveným zákonom. Navyše každé opatrenie, ktorým je jednotlivец pozbavený slobody, musí byť zlučiteľné s účelom čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky, ktorým je ochrana jednotlivca proti svojvôli (I. ÚS 165/02, II. ÚS 55/98, I. ÚS 177/03, III. ÚS 7/00, I. ÚS 115/07).

Poukazujúc na vyššie uvedené obžalovaný vyslovil názor, že napadnuté uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 6T/101/2022 zo dňa 08.02.2023 je arbitrárne, nie je primerane odôvodnené a nespĺňa predpoklady, ktoré pre ponechanie obžalovaného vo väzbe stanovujú príslušné ustanovenia Trestného poriadku.

zmysle vyššie uvádzaných okolností preto navrhujem, aby nadriadený krajský súd vyhovel sťažnosti, zrušil uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 6T/101/2022 zo dňa 08.02.2023 a aby ho prepustil z väzby na slobodu.

Alternatívne obžalovaný navrhol, pre prípad, ak by nadriadený krajský súd bol toho názoru, že dôvody väzby naďalej existujú, navrhol, aby väzba bola nahradená:

podľa ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad osobou obvineného,

podľa ustanovenia § 80 ods. 2 Tr. por. uložením povinnosti oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu,

podľa ustanovenia § 80 ods. 2 Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 82 ods. 1 písm. a/, písm. e/, písm. f/ Tr. por. uložením:

obmedzenia spočívajúceho v zákaze vycestovania do zahraničia,

obmedzenia spočívajúceho v zákaze vzdať sa z miesta pobytu na adrese C. XXX/XXB, XXX XX C. - F., okrem účasti na nariadených úkonoch orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu alebo so súhlasom súdu alebo príslušného probačného a mediačného úradníka a zabezpečenia základných životných potrieb, lekárov a hľadania zamestnania každý pracovný deň od 06:40 hod. do 15:50 hod. a od 17:00 hod. do 18:30 hod.,

povinnosti spočívajúcej dostať sa v lehotách stanovených príslušným probačným a mediačným úradníkom, najmenej jedenkrát za dva mesiace, k príslušnému probačnému a mediačnému úradníkovi a dodržiavať jeho pokyny,

povinnosti odovzdať cestovný pas do 24 hodín probačnému a mediačnému úradníkovi,

podľa ustanovenia § 82 ods. 4 Tr. por. nariadiť kontrolu vyššie uložených obmedzení a povinností technickými prostriedkami podľa zák. č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a súčasne sa obžalovanému uloží povinnosť podrobiť sa kontrole technickým prostriedkom.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho, a to v rozsahu argumentácie uvedenej v dôvodoch písomnej sťažnosti, nadriadený súd nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté uznesenie ako nezákonné zrušiť a vyhovieť tak sťažnosti obžalovaného, resp. v zmysle alternatívneho návrhu po zrušení napadnutého uznesenia nahradiť dôvody väzby obžalovaného spôsobom, ako sa toho domáhal v písomných dôvodoch sťažnosti.

Nepochybil okresný súd, keď v dôvodoch napadnutého rozhodnutia v krátkosti, ale podstatným spôsobom v prvom rade poukázal na genézu týkajúcu sa obmedzenia osobnej slobody obžalovaného.

Osobná sloboda obžalovaného bola obmedzená z dôvodov tzv. útekovej a preventívnej väzby a začala plynúť dňom 22.6.2022.

Sudca pre prípravné konanie, ale aj teraz konajúca sudkyňa po prijatí obžaloby správne poukázali na existenciu nielen materiálnych, ale aj formálno-právnych podmienok, na podklade ktorých nielen v štádiu prípravného konania, keď došlo k obmedzeniu osobnej slobody obžalovaného, ale aj po prijatí obžaloby a po výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 8.2.2023 nedošlo k žiadnym podstatným zmenám, pre ktoré by dôvody tzv. útekovej a preventívnej väzby boli pominuli, resp. aby ich bolo možné nahradiť prijatím niektorých z inštitútov Trestného poriadku, resp. ich kombináciou.

Samotná skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom spáchanie skutku poprel a nepriamo naznačil, že skutočným páchatelom skutku, ktorý je mu kladený obžalobou za vinu, by mala byť iná osoba, bez náležitého zistenia skutkového stavu, a to kontradiktórnym spôsobom konania, v žiadnom prípade nie je takou skutočnosťou, ako sa to snaží v dôvodoch sťažnosti prezentovať obžalovaný, teda že teraz v posudzovanom prípade nie je daný dôvod pre väzobné stíhanie jeho osoby.

Nadriadený krajský súd k tzv. útekovej väzbe, okrem toho, čo už uviedol okresný súd opakovane v dôvodoch svojho rozhodnutia, a to dňa 6.12.2022 (č.l. 319 a nasl.) a rozhodnutia zo dňa 8.2.2023

(č.l. 367 a nasl.) považuje za nutné poukázať, že na č.l. 315 trestného spisu je ako dôkaz založené potvrdenie o spoločnom pobyte manželov, kde je uvedené obec Granč – Petrovce, ulica Gašparovec, orientačné číslo 308 a súpisné číslo 235.

Z listu adresovaného Krajskému súdu v Košiciach manželkou obžalovaného (č.l. 346-348), pritom je zistiteľné, že C. B. býva v obci C. – F. G. H. I. J. XXX/X.

Vyššie uvádzaná nezrovnalosť v adrese pobytu vzbudzuje vážnu pochybnosť o vierohodnosti tvrdenia obžalovaného, že v prípade nahradenia väzby niektorým z inštitútov podľa Trestného poriadku by sa skutočne zdržiaval na adrese ako to uvádza v dôvodoch sťažnosti, keď navyše k jeho zadržaniu došlo v Košiciach na verejnom priestranstve pred obchodom potravín na ulici G. XX a obžalovaný pri výsluchu do zápisnice o výsluchu obvineného uviedol, že sa v skutočnosti zdržiava u svojej babky na adrese J. XX, K. – L..

Okresný súd nepochybil ani v tom rozsahu, pokiaľ naďalej konštatoval, že existuje aj dôvod tzv. preventívnej väzby, pričom nadriadený krajský súd opätovne zdôrazňuje, že skutku, z ktorého je obžalovaný naďalej dôvodne podozrivý, mal sa dopustiť v skúšobnej dobe, a to v trestnej veci okresného súdu Košice I 10Tk/1/2015 zo dňa 6.8.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 4To/85/2021 zo dňa 9.2.2022, ktorými bol uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2, písm. a), b) Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s uložením probačného dohľadu do 10.2.2025.

Z vyššie uvádzaného nepochybne vyplýva, že teraz žalovaného skutku, z ktorého žalovania je naďalej dôvodne podozrivý, sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a tak nadriadený krajský súd môže len konštatovať, že predchádzajúce odsúdenia na obžalovaného zjavne nemali dostatočný prevýchovný účel.

Z vyššie uvedených dôvodov preto si nadriadený krajský súd v celom rozsahu osvojil argumentáciu okresného súdu uvedenú v písomných dôvodoch napadnutého rozhodnutia, ktoré rozhodnutie v žiadnom prípade nie je možné považovať za nedostatočne odôvodnené, arbitrálne. Vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúce odsúdenia nadriadený krajský súd napriek novým skutočnostiam, tak ako ich obžalovaný uviedol v dôvodoch písomnej sťažnosti, nezistil žiadne také skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné alternatívne nahradiť dôvody väzby, tak ako sa toho domáhal obžalovaný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.